

Tilstedeværelse bevirker, at Forhandlingerne gaar betydelig lettere. Der er ikke Tvivl om, at hvis man havde haft en saadan Bestemmelse i Loven om Husmandslodder, vilde den kun være blevet brugt ganske undtagelsesvis. Alene det, at den var der, vilde bevirke, at Jord kunde erhverves baade billigere og bedre, end det nu lader sig gøre. Derfor ønskede vi ogsaa denne Bestemmelse i Loven om Husmandslodder. Og jeg vil gerne understrege, at naar vi har benyttet Grundlovens § 80 til at protestere mod, at denne Lov blev gennemført, er det ikke, fordi, hvis Loven ellers skulde gennemføres, vi havde noget imod, at Ekspropriationsbestemmelsen opretholdtes, det var ikke for at faa den strøget, at vi indgav vor Protest, men for at vi kunde faa afholdt Valg, som Grundloven forudsætter, inden Militærlovene kunde blive ført ud i Livet. Nu har Venstre foretrukket at gaa den anden Vej, og Æren og Ansvarer ligger da hos det Parti, der er saa ængstelig for Valg, at det foretrækker at lade Udgifterne blive større, end de behøvede, hvis man havde udskrevet et Valg om denne Lovs Gennemførelse.

Jeg vil, ligesom det er sket fra anden Side, anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvor de mange Spørgsmaal, der har været fremført, kan tages op til grundig og fornyet Overvejelse.

Pürschel: Et æret Medlem af dette Ting har under denne Debat fremsat et personligt Angreb paa en højtstaaende Tjenestemand udenfor dette Ting. Angrebet var af en Form og et Indhold, som jeg mener ikke at kunne sidde stille og høre paa, og jeg skal derfor ganske kort tilbagevise det som usømmeligt.

Jeg vender mig derefter til de ærede Ordførere for Socialdemokraterne og de Radikale. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen indrømmede i sin sidste Tale ganske klart det, som jeg allerede tidligere har hævdet, at der her fra Socialdemokraternes Side foreligger et Misbrug af Grundlovsbestemmelsen. Det, der interesserede, var ikke Ekspropriationen. Man brugte altsaa denne Bestemmelse i Strid med det, som man meget klart erkender er dens Formaal. Det ærede Medlem Hr. P. Munch gjorde et Forsøg paa at bjærge det radikale Parti i saa Henseende. Han sagde, at han vidste godt, at det var mod Ekspropriationer, sigtende til sociale Formaal, at Højre og Venstre vilde bruge denne Bestemmelse. Derom kan jeg ikke vide noget, men jeg ved, hvad vi vilde bruge denne Bestem-

melse til, og det vilde være til Værn for Ejendomsretten mod Overgreb fra Lovgivningsmagtens Side. Men det kunde naturligvis ikke forhindre, at det radikale Parti brugte Bestemmelsen til Værn om Ejendomsretten i andre Henseender, saa vilde den være brugt efter sit Formaal. Men saaledes er Forholdet ikke; vi har det ærede Medlem Hr. Rodes klare Udtalelse om, at dette blev gjort ikke af Hensyn til Ekspropriationsbestemmelsen, men af Hensyn til Bevillinger, der staar i Loven. Derfor nytter det heller ikke, at det ærede Medlem Hr. P. Munch senere siger, at der kunde jo være et fornuftigt Formaal, nemlig en saglig Drøftelse. Ja, det kunde have været et fornuftigt Formaal, men det var ikke Formaalet, og saa kan det ikke nytte, man bagefter kommer og siger, at der kunde have været et fornuftigt Formaal, naar man ikke har haft det. Det er kun Undskyldninger.

Naar det ærede Medlem derefter drøfter det Spørgsmaal, hvorvidt Hæren havde Brug for de Redskaber, der var bevilget til den, er dertil kun at sige, at naar man stiller Principper op, bør man først og fremmest selv følge dem, og det har de Radikale aldeles ikke gjort ved det Forslag, de har opstillet, idet de til deres Polititjeneste bl. a. tænker sig anvendt Undervandsbaade. Jeg har allerede haft Lejlighed til at paavise, i Overensstemmelse med Marineautoriteterne, at dette er ganske inkonsekvent. Det ærede Medlem er derfor ikke den rette til at hævde disse Principper.

Det ærede Medlem Hr. Boa talte om Plakaten af 1801 og mente, at der tiltrængtes et Værn for Borgerne, hvis det virkelig var saaledes, at denne Plakat gav Hjemmel for Ekspropriation til militære Formaal. Jeg tror, der her foreligger en Forveksling af to Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Adgang til Ekspropriation og Spørgsmaalet om Sikring af fuld Erstatning, naar Ekspropriation foretages. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Adgangen til Ekspropriation, kan man ikke komme længere end til en skarp Understregning af Kravet om, at der skal foreligge almen Interesse, for at Ekspropriation skal kunne foretages. Noget saadant foreligger ganske klart her, saa det er ikke der, Faren er. Det andet Spørgsmaal, om Værn for de private, for at de kan faa fuld Erstatning, er et meget interessant Spørgsmaal, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at det maaske kunde være rigtigt at tage det op til Drøftelse til sin Tid. Jeg tror dog ikke, at Adgangen til Domstolene der vilde være den rette Vej,